

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Juan Carlos Castrejana López

Motpart: Ayuntamiento de Vitoria

Tolkningsfrågor

- 1) Ska klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning enligt vilken det, i fall av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt, generellt sett, såvitt avser tillfälligt anställda tjänstemän och till skillnad från vad som gäller i en motsvarande situation för dem som är kontraktsanställda hos administrationen, inte ges någon rätt till ett bibehållet anställningsförhållande såsom icke-fast tillsvidareanställda arbetstagare, det vill säga en rätt att inneha en tjänst tillfälligt till dess att tjänsten tillsätts på ett lagenligt sätt eller dras in enligt ett i lag eller annan författning föreskrivet förfarande?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras nekande, ska likvärdighetsprincipen tolkas på så sätt att den nationella domstolen kan betrakta båda situationerna – situationen för dem som har ingått ett visstidsanställningskontrakt med administrationen och situationen för tillfälligt anställda tjänstemän – som likartade i fall av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt eller ska nationella domstolen, bortsett från att det är fråga om samma arbetsgivare, att arbetsuppgifterna är identiska eller liknar varandra och att anställningskontraktet är tidsbegränsat, beakta andra omständigheter vid bedömningen av om situationerna är likartade såsom exempelvis arbetsavtals- eller tjänsteförhållandets särskilda natur eller administrationens rätt att själv organisera sitt arbete, som motiverar att nämnda situationer behandlas olika?
- 3) För det fall att de två första frågorna besvaras nekande, ska effektivitetsprincipen tolkas på så sätt att frågan om den sanktionsåtgärd som ska tillämpas i fall av missbruk ska tas upp och avgöras inom ramen för samma förfarande som det i vilket förekomsten av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt fastställs, varvid parterna ges möjlighet att framställa yrkanden, framföra argument och förebringa sådan bevisning som de finner lämpliga, eller ska det tvärtom anses vara förenligt med effektivitetsprincipen att avgöra frågan inom ramen för ett nytt administrativt förfarande eller i förekommande fall ett rättsligt förfarande?

⁽¹⁾ Bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999. EGT L 175, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 5 maj 2015 – Stock '94 Szolgáltató Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Mål C-208/15)

(2015/C 236/37)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 1.2, 2.1 a och c, 14.1, 24.1, 73, 78 b och 135.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) tolkas så, att leverans av varor och beviljande av ett lån som sker med stöd av ett avtal som har ingåtts mellan en "integrerare" (*integratori*) och en "integrerad part" (*integrált*) utgör transaktioner som är självständiga (*distinct and independent*) i mervärdesskatt hänseende, eller så att det föreligger en enda (*single*) transaktion för vilken beskattningsunderlaget förutom ersättningen för de levererade varorna även omfattar låneräntan?
- 2) För det fall den sistnämnda tolkningen är förenlig med mervärdesskattedirektivet, kan då mervärdesskattedirektivet, med avseende på den enda (*single*) transaktion som omfattar leveransen av mervärdesskattepliktiga varor och tillhandahållandet av mervärdesskattefria tjänster, tolkas så att transaktionen utgör ett undantag från principen om generell skattskyldighet för mervärdesskatt? Om så är fallet, vilka kriterier ska då vara uppfyllda?
- 3) Påverkar det svaret på föregående frågor, och i så fall i vilken utsträckning, att integreraren kan utföra nya tjänster i enlighet med avtalet till den integrerade partens förmån och på dennes förfrågan, eller kan köpa de jordbruksprodukter som har framställts av den integrerade parten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 6 maj 2015 av Republiken Polen av den dom som Tribunalen meddelade den 25 februari 2015 i mål T-257/13, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen

(Mål C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den som Europeiska unionens tribunal meddelade den 25 februari 2015 i mål T-257/13, Republiken Polen mot kommissionen i dess helhet,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2013/123/EU av den 26 februari 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁾, i de delar som i detta beslut betalningar på 28 763 238,60 EUR och 5 688 440,96 EUR som Republiken Polens behöriga organ har verkställt undantas från EU-finansiering, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.